

सरांसि सरितश्चैव रमणीयांश्च पर्वतान् । आचल नहि मे ब्रह्मन् रोचते तस्मैऽर्जुन । वनेऽस्मिन् काम्यके वासे गच्छामोऽन्यां
दिशं प्रति ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यकपर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि धौम्ययुधिष्ठिरकथायां षडशीतोऽध्यायः ॥ ८६ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तान् सर्वानुत्सुकान् दृष्ट्वा पाण्डवान् दीनचेतसः । आश्वासयंस्तथा धौम्यो वृहस्पतिसमेऽब्रवीत् ।

ब्राह्मणानुमतान् पुण्यानाश्रमान् भरतर्षभ । दिशस्तीर्थानि शैलांश्च शृणु मे वदतोऽनघ ।

यान् श्रुत्वा गदतो राजन् विशोको भवितासि ह । द्रौपद्या चानया सार्द्धं भ्रातृभिश्च नरेश्वर ।

श्रवणाच्चैव तेषां त्वं पुण्यमाप्स्यसि पाण्डव । गत्वा शतगुणैश्च तेभ्य एव नरोत्तम ।

पूर्वं प्राचीं दिशं राजन् राजर्षिगणसेविता । रम्या ते कथयिष्यामि युधिष्ठिर यथास्मृति ।

तस्यां देवर्षिजुष्टायां नैमिषं नाम भारत । यत्र तीर्थानि देवानां पुण्यानि च पृथक् पृथक् ।

यत्र सा गोमतो पुण्या रम्या देवर्षिसेविता । यज्ञभूमिश्च देवानां शामित्रश्च विवस्वतः ।

तस्यां गिरिवरः पुण्यो गयो राजर्षिसत्कृतः । शिवं ब्रह्मसरो यत्र सेवितं त्रिदशर्षिभिः ।

यदर्थं पुरुषव्याघ्र कीर्त्तयन्ति पुरातनाः । एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्यप्येको गथां व्रजेत् ।

यजेत वाऽश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् । उत्तारयति सन्तत्या दश पूर्वान् दशापरान् ।

महानदी च तत्रैव तथा गयशिरो नृप । यत्रासौ कीर्त्तयते विप्रैरक्षय्यकरणे वटः ।

यत्र दत्तं पितृभ्योऽन्नमक्षयं भवति प्रभो । सा च पुण्यजला तत्र फल्गुनामा महानदी ।

बज्रमूलफला चापि कौशिको भरतर्षभ । विश्वामित्रोऽध्यगाद्यत्र ब्राह्मणत्वं तपोधनः ।

गङ्गा यत्र नदी पुण्या यस्यास्तीरे भगीरथः । अयजत्तत्र बज्रभिः क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ।

पाञ्चालेषु च कौरव्य कथयन्त्युत्पलावनं । विश्वामित्रोऽयजद्यत्र पुत्रेण सह कौशिकः ।

यत्रानुवंशं भगवान् जामदग्न्यस्तथा जगौ । विश्वामित्रस्य तां दृष्ट्वा विभूतिमतिमानुषीं ।

कन्यकुब्जेऽपिवत्सोममिन्द्रेण सह कौशिकः । ततः क्षत्त्रादपाक्रामद्वाह्मणेऽस्मीतिचाब्रवीत् ।

पवित्रमृषिभिर्जुष्टं पुण्यं पावनमुत्तमं । गङ्गायमुनयोर्वीर सङ्गमं लोकविश्रुतं ।

यत्रायजत भूतात्मा पूर्वमेव पितामहः । प्रयागमिति विख्यातं तस्माद्भरतसत्तम ।

अगस्त्यस्य तु राजेन्द्र तत्राश्रमवरो नृप । तत्तथा तापसारण्यं तापसैरुपशोभितं ।

हिरण्यविन्दुः कथितो गिरौ कालञ्जरे महान् । अगस्त्यपर्वतो रम्यः पुण्यो गिरिवरः शिवः ।

महेन्द्रो नाम कौरव्य भार्गवस्य महात्मनः । अयजत्तत्र कौन्तेय पूर्वमेव पितामहः ।

यत्र भागीरथो पुण्या सरस्यासौयुधिष्ठिर । यत्र सा ब्रह्मशालेति पुण्या ख्याता विशास्यते ।

धूतपाश्र्मभिराकीर्णा पुण्यं तस्याश्च दर्शनं । पवित्रो मङ्गलीयश्च ख्यातो लोके महात्मनः ।

केदारस्य मतङ्गस्य महानाश्रम उत्तमः । कुण्डोदः पर्वतो रम्यो बज्रमूलफलोदकः ।

नैषधस्तृषितो यत्र जलं शर्म च लब्धवान् । यत्र देववनं रम्यं तापसैरुपशोभितं ।

बाह्मदा च नदी यत्र नन्दा च गिरिमूर्धनि । तीर्थानि सरितः शैलाः पुण्यान्यायतनानि च ।